

remtsétek meg Jézus terét, azt a teret, ahol Jézus tekintetével lehet találkozni, és ahol mindenki szabadságra és közösségre, otthonra talál, mert megtapasztalja az igazi valóságot, a maga igazi valóságát.

Kell a Bokor!

FIERS MÁRTA

TOTYA EMLÉKEZÉS...

Uram,

Köszönjük neked azt a drága gyermekedet, akit mások Szegheő Józsefnek, Szegheő tanár úrnak hívtak, és akit mi Totyaként ismertünk és szerettünk.

Tudtuk róla persze, hogy matek – fizika szakos tanár, de bennünket sokkal fontosabb dolgokkal gazdagított. Az elkötelezettségével, hűségével, a hitével. Esetenként a kételyeivel. A széles teológiai és művészeti látókörével, a film- és könyvajánlataival, a szép énekhangjával, az általa hallás után lekottázott Kaláka-számokkal. Az ő lelkesedése ismertette meg velünk Fodor Ákost.

Minden közösségi találkozóra eljött Kecskemérről is, aztán Szegedről is, egészen addig, amíg már az ő révén találkozhattunk a pesti rendházban. Ahhoz képest, hogy sokszor milyen ágrólszakadtul tudott kinézni, (előfordult, hogy télvíz idején szandálban járt, mert nem volt meleg cipője,) ajándékozni mindig tudott. Tőle van a francia nyelvű Újszövetségem.

Az utolsó évtizedben különféle testi kórok sújtották, de megtanult ezekkel együtt élni, panaszkodás nélkül végezte tovább a dolgát. Ebben is példa számunkra.

Az ember sokféle közösségnek tagja élete folyamán, mi Totyával 1975 óta tartoztunk egy Bokor-közösségbe.

Ez a közösség egy éve fájdalmasan érzi Totya hiányát, de hitünk szerint ő már egy más dimenziójú közösségben énekel dicséretedre, Uram.

Mi is ebbe a kórusba igyekszünk előbb-utóbb, légy hozzánk irgalmas, Urunk!

Kérünk téged, hallgass meg minket!

KOVÁCS LÁSZLÓ

TOTYA 1. ÉVFORDULÓ 2016.

Kedves Totya! A keddi közösségi találkozón már nem leszel ott. Haláloed első évfordulóján, miért is adjak hálat Istenünknek, Atyánknak?

1. Egy közösségi tanúságtevés

2011 nyarán, Szegeden volt a *Bokor Nagy Tábor*. Ez Neked volt köszönhető. És ez nem kis dolog! Tudjuk, hogy a Bokor közösség a diktatúra idején, de utána is az egyház, de a piarista rend részéről is, enyhén szólva megkérdőjelezett volt. Bulányi piarista szerzetes afféle fekete bárány volt számukra.

Te bokorközösségbe, *Kovács Teri* csoportjába jártál havonta, még Kecskemérről és Szegedről is. Gyurka halála után a csendes visszahúzódományból kilépve, mint házfőnök felajánlottad a szegedi iskolát a BNT megtartására.

Szervezőként páran leutaztunk Szegedre, és ott a templom pitvarában felfedeztünk egy falra függesztett táblácskát „*Piarista szentek és hitvallók*” felirattal. A táblán, meglepetésünkre ott szerepelt Bulányi képe is. Te raktad ki a képét.

A Tábor nagyszerűen sikerült. A tábla ugyan lekerült a falról, és Te elkerültél Szegedről. Tanúságtevésed a Bokorról attól kezdve és egész haláloedig megkérdőjelezhetetlen volt. Ezért a tanúságtevéséért szeretnék most köszönetet mondani, neked Istenem!

2. Egy személyes példaadás

Az *egyéni példaadásod* is megdöbbentő és szívet szorongató volt. Haláloed előtt alig pár nappal még ott ültél négy és fél órát a Gyökér találkozón. Tudtuk, hogy beteg vagy, de senki sem gondolta, hogy pár nap múlva halott leszel.

A találkozó végén, látva hogy inged csurom vizes, és nehezen kelsz fel a székről, megkérdeztem: Baj van, fájdalmaid is vannak? Na, ja! – válaszoltad. Nem kellett volna eljönnöd – mondtam. Csak annyit válaszoltál: Dehogynem! És jól ismert mosolyoddal indultál haza.